

Velja po pošti:
za celo leto naprej... K 40—
za en mesec... " 3.50
za Nemčijo celoletno... " 45—
za ostalo inozemstvo... " 50—
V Ljubljani na dom:
za celo leto naprej... K 36—
za en mesec... " 3—
v pravi prejemni mesec... " 2.50
Sobotna izdaja:
za celo leto... K 8—
za Nemčijo celoletno... " 10—
za ostalo inozemstvo... " 13—

SLOVENEK

Inserati:
Enostolpna petstvarica (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
za enkrat... po 50 v
za dva in večkrat... " 40
pri večjih naročitih primerih popust po dogovoru.
Ob sobotah dvojni tarif.
Poslano:
Enostolpna petstvarica K 1—
lahaja vsak dan izvzemati ne delje in praznike, ob 3. uri pop.
Redna letna priloga vozi po pošti.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograde 28.511, bezn.-hero. št. 7583. — Upraviškega telefona št. 188.

Krekovo slavlje v Trstu.

Trst, 10. marca 1918.

Janez Evangelist! Ti nisi ljubil šumnih veselje in zoprn ti je bil vsak osebnostni kult. Toda ko je gledal danes tvoj duh na tržaške Slovence, ki so se poklonili tvojemu spominu in manifestirali za tvojo jugoslovansko idejo, si bil gotovo vesel. Vesel si bil, ko si gledal te množice, ki jim je tvoja misel dvignila duha, užgala nov pogum, pokazala krasen cilj, vreden žrtve in začrtala jasno pot edinosti, ki vodi do svobode in zdravega napredka. Vesel si bil, ko si gledal njih navdušenje in slišal njih prisego zvestobe v idealu, ki si nam ga pričaral pred oči.

Kakor privabi gorko pomladansko solnce tisoče vojnijskih cvetic iz zemlje, tako je privabilo Krekovo slavlje tisoče tržaških Slovencev v nedeljo dne 10. t. m. zjutraj v največje tržaško gledališče Politeama Rossetti. Gledališče, v katerem je prostora za 5000 ljudi, je bilo do zadnjega prostora zasedeno. Sedeži, galerije, balkoni, lože, vse je bilo že par dni pred slavnostjo razprodano, mnogi se niso mogli udeležiti slavlja, ker niso dobili več vstopnic. V »Narodnem Domu«, kjer so se prodajali listki, so se ljudje nastavliali kakor pri trgovcih in na trgih za živila. V vseh tržaških družinah in krogih, tudi tujerodnih, se je te dni govorilo o naši prireditvi. Vedeli smo že naprej, da bo slavnost krasno uspela, toliko glede udeležbe kakor tudi programa samega. Zabeležiti je tudi vredno, da tržaški Slovenci že mnogo let niso mogli zaradi narodnega nasprotovanja dobiti v najem nobenega gledališča. Zadnja slovenska prireditev v Politeama Rossetti je bila pred 20. leti.

Že pred 11. uro, ob kateri se je imela začeti slavnost, je bilo gledališče polno. Krasen je bil pogled na to množico, posebno pozornost so pa zbujale — tudi na ulici — naše vrle okoličanke, ki so prihitele v pestri narodni noši. Točno ob 11. uri nastopi pevski zbor pod vodstvom g. Mahkote. Občinstvo je burno pozdravljalo zlasti pevke, nastopajoče v narodnih nošah raznih slovanskih narodov. Že takoj prva pesem »Naša zvezda« nas je spravila v pravo razpoloženje. Skoro čul si, kako srca hitreje bijejo in videl si srebrne solze svetega domovinskega navdušenja, ko so raz oder zadonele besede, polne hrepenenja:

Pridi, zvezda naša, pridi,
Jasne v nas opri oči.
Naj moj dom te zopet vidi,
Zlata zvezda srečnih dni.

Nastopil je, pozdravljen od občinstva, slavnostni govornik dr. Rybač, ki je izvajal:

Od nekdanj so mogočni sosede, ki so nas obkroževali, potujčevali naš narod in grabili našo zemljo, meje so se vedno bolj krčile, izgubili smo celo našo Gosposveto. Potem je bil nekaj časa mir. Toda zadnjih 50 let se je to potujčevanje vršilo z novo silo. Sovražniki so uporabljali moderna sredstva, ki so nam več škodila kot brutalna sila. Naš odpor je bil slab: maloštevilni in gospodarsko slabi smo bili, povrhu pa še razkosani v stranke, strankarski boji so nas slabili. Tu nastane svetovna vojna. Sovražniki so hoteli uporabiti ta moment za zadnji, usodni, smrtonosni udarec. Govornik našteva, kakih sredstev se je v dosego tega namena posluževal sovrag. To trpljenje, te muke, to preganjanje je pa rodilo v izmučenem narodu misel, da smo si bratje in da moramo strniti svoje vrste, ako se hočemo rešiti. Sovražstvo so vraznikov nas je združilo. A nismo smeli govoriti. Vlada je absolutizem, vladal je Stürgkh. Toda pal je. Nato je nastala ruska revolucija in nov svež zrak je zapihljal čez poljane. Takoj pa je bilo treba samone odrešilne besede, ker usodna ura je prišla. In mož, ki je to besedo izpregovoril, je bil dr. Krek.

Nato dr. Rybač opisuje dr. Kreka. Velike zasluge si je pridobil za svojo stranko in za narod; veliko zasluge ima zlasti za delavstvo in sploh za reveže, a njegova največja zasluga je, da je slovenskemu ljudstvu pokazal jugoslovanski ideal. Jugoslovanska ideja je sicer stara, toda imela je le bolj namen kulturnega zblizanja, a dr. Krek je to idejo presadil na realno politična tla. In vse slovensko ljudstvo se je oprijelo te rešilne ideje. Res, da so se dobili med nami ljudje, ki so hoteli tudi s to idejo barantati, toda ljudstvo jih je spoznalo in bo z njimi obračunalo. Trpljenje, ki ga je preстал naš jugoslovanski narod v zadnjem času, pa naj nam da poguma, da ne odnehamo kljub vsem težavam, dokler ne dosežemo, da na naši zemlji bomo gospodari »mi, naš Bog in naši carji«.

Burno odobravanje je sledilo temu govoru. Zastor se dvigne in prikaže se živa slika: Jugoslavi se klanjajo dr. Kreku. Pri tem prizoru kar ni hotelo pomehati navdušenje občinstva. — Radovedni smo bili, kako bo uspelo Lovrenčičevo »Vstajenje«, ker vemo, da so taki lirični prizori vedno težko uprizorljivi in zahtevajo, da učinkujejo, pravih umetnikov. In reči moramo, da je tudi ta točka uspela nad vse pričakovanje dobro in v splošno zadovoljstvo. Tri žene, žalostne, potrte, hrepenče po svobodi, prave slike naše sedanosti, so s takim čuvstvom igrala, da so nam izvabile solze v oči. Zelo je ugačalo rajanje vil in končni prizor: nastop

kraljice Jugoslavije. Kar z zborom smo jo hoteli pozdraviti. Bodi pozdravljena, bodi proslavljena, Mati, v svobodi zlati. Po desetminutnem odmoru je zbor zapel več slovenskih, hrvaških, srbskih in čeških pesmi, primernih za to priliko. Po izčrpanem sporedu se je dvignilo vse občinstvo in zapelo ob velikanskem navdušenju »Lepa naša domovina« in »Hej Slovani«. — Ta prireditev nam ostane neizbrisno v spominu. Vršila se je tako, da je vredna spomina velikega dr. Kreka in da je tudi v čast tržaškemu Slovencem. Ta manifestacija je pa tudi dokaz naše neupogljive volje, da ne damo Trsta nikomur in smo pripravljeni za to žrtvovati vse. Trst je in mora ostati največje in najvažnejše jugoslovansko mesto!

Manifestacijski shod za jugoslovansko deklaracijo v Školji Loki

Je nad vse pričakovanje lepo uspel. V društveni dvorani, ki je bila nabito polna občinstva, je otvoril shod veletrgovec gosp. Thaler. Za predsednika shoda je bil izvoljen župan gosp. Hafner, ki je navdušeno pozdravil došlega državnega poslanca g. E. Jarca, dež. poslanca dr. K. Trillerja, zastopnika koroških Slovencev, stolnega vikarja in urednika Smodeja, župnika g. Finžgarja in naše vrle okoliške župane, ki jih je bilo na shodu zastopanih šest.

Prvi je govoril živahno pozdravljen g. dr. poslanec Evg. Jarc. Pri tem govoru je imel vsak priliko spoznati, kako globoko je ukoreninjena zavest o jugoslovanski državi ne le v naših poslancih, ampak tudi v našem ljudstvu. Govornik je orisal zgodovino jugoslovanske ideje od l. 1848 dalje. V jedrnatih besedah je naslikal nesrečni dualizem, povdarjal je vzroke grozne vojske, krvava preganjanja in revizije. Spomnil se je v ganljivih besedah umrlega očeta jugoslovanske deklaracije dr. Kreka. Udeleženci so priredili živahne ovacije načelniku jugoslov. kluba dr. Koroscu in našemu preljubnemu nadpastirju dr. Jegliču. Jako zanimiva so bila izvajanja gosp. poslanca glede na uspehe, ki jih je rodila ta vojska v narodnem oziru. Navdušeno pritrdjevanje je spremljalo zahtevo po miru, ki ga odloči medsebojni sporazum, ne pa nemški meč. Ko je končal svoj govor g. dr. poslanec so zaorili živijo-klici, pritrdjevanje in navdušenje je prevzelo vse udeležence.

Lepo in stvarno je orisal razvoj jugoslovanske deklaracije v bližnji preteklosti in sedanosti g. dež. poslanec dr. K. Triller. Govornik je omenjal naklepe vlade, ki je skušala preprečiti podpisovanje deklaracije. Sprva je varala sama sebe in druge,

češ, da je to le umetno skovana zahteva — naposled je pa vse one, ki so se izjavili za jugoslovansko deklaracijo imela za veleizdajalce. Opisal je vladno »skrb« za Slovence v kulturnem in gospodarskem oziru in navduševal poslušalce za neomajano zvestobo in zaupanje našim poslancem v Jugoslovanskem klubu.

Posebno navdušenje je pa prevzelo vse, ko je nastopil naš koroški brat preč. g. stolni vikar in urednik Smodej. Govor je bil zelo prepričevalen, poln žalostnih zgledov zatiranja in preganjanja koroških Slovencev — pa tudi poln veselega upanja na bližnjo bodočnost. Iz tega govora je vsakdo videl, kaj se pravi ne le govoriti o jugoslovanski ideji — ampak zanj tudi kaj žrtvovati. »Kaj tako poučnega pa še nismo slišali« — to je bila splošna sodba vseh udeležencev.

Končno je navdušeno pozdravljen govoril še priljubljeni župnik g. Finžgar. S prikupljivostjo in nazornostjo, ki je le njemu lastna, je med splošnim zanimanjem, veseljem in pritrdjevanjem lepo pojasnil skupno delovanje za jugoslovansko deklaracijo in realni pomen jugoslovanske države. Predlagal je končno naslednje resolucije, ki so jih vsi navzoči z velikim navdušenjem sprejeli:

1. Vsi zborovalci se solidarno in odločno izjavljajo za jugoslovansko majniško deklaracijo kot edino pravično rešitev naših življenjskih narodnih interesov. 2. Vsi navzoči izrekamo popolno zaupanje Jugoslovanskemu klubu in se mu za dosedanje delovanje iskreno zahvaljujemo. Obenem mu naročamo, da sodeluje pri pogajanjih glede izpremembe ustave le tedaj, če bi ta nameravana izprememba ne nasprotovala temeljnim načelom majniške deklaracije. 3. Vsi navzoči, strašne vojske trudni, zahtevamo, da se čimprej sklene splošen mir, ne na načelih meča, ampak na temelju pravice in medsebojnega sporazuma med narodi v smislu mirovnega poziva papeža Benedikta: Zmaga naj pravica, ne pa sila. 4. Vsi zborovalci izrekajo iskreno zahvalo knezoškofu dr. A. Bonaventuri Jegliču, ki je prvi kot cerkveni knez odločno nastopil za jugoslovansko deklaracijo in dal tako pravo smer našemu ljudstvu v teh težkih dneh. 5. Vsi zborovalci izrekajo preiskreno sočutje za naše slovenske mučenike goriške izgnance, ki se vračajo v porušene domove in tamkaj trpijo grozno lakoto. V sled tega naročajo poslancem, da zastavijo vso odločno silo zato, da se tem mučnikom domovine od merodajnih krogov beda takoj olajša.

Shod je zaključil g. župan Hafner — nato je pa zadonela po dvorani pesem »Hej Slovani« in »Lepa naša domovina«.

LISTEK.

Nevidni človek.

Angleški spisal H. G. Wells. — Prevel I. M. (Dalje.)

»Dnevnik« je ponavljal Cuss, sedel, položil dva zvezka v podporo tretjega in ga odprl. »Hm — nobenega imena na praznem prvem listu, ta zlomka!«

Župnik je stopil bližje in mu pogledal čez rame.

Cuss je obračal liste z nenadno razočaranim obrazom. »Veš — za Boga! Same šifre so, Bunting.«

»Nobenih grafičnih slik?« je vprašal Mr. Bunting. »Nobenih podob, ki bi poiašnjemale — sam.«

»Poglej — sam.« je dejal Mr. Cuss. »Nekaj je matematičnega, nekaj je pisanega v ruskem ali kakem drugem takem jeziku (soditi po črkah) in nekaj v grškem. Kar se tiče grščine, mislim da znaš ti —«

»To se ve, da.« je rekel Mr. Bunting, vzel in brisal očala ter se mahoma čutil prav nevrčno — v glavi mu namreč ni ostalo toliko grščine, da bi bilo vredno o tem govoriti. »Saj res — grščina, kakoza, nam more pokazati kako sled.«

»Pokažem ti tako mesto.«

»Jaz bi raje najprvo pregledal vse zvezke.« je rekel Mr. Bunting še vedno briščoč očala. »Najprej splošen utisek, Cuss, in šele potem, veš, moremo iti iskati sledi.«

Pokašljal je, si nataknil očala, jih samozavestno naravnal, iznova zakasljajal ter želel natihiem, da bi se kaj prigodilo, kar bi odvrnilo očitno neizogibno blamažo. Zatem je vzel zvezek, ki mu ga je bil Cuss udobno izročil. Tisti hip pa se je v resnici nekaj prigodilo.

Vrata so se iznenada odprla.

Obadva sta se močno zganila in ko sta se ozrla, jima je precej odleglo, ko sta ugledala nek sporadično rožnati obraz pod kosmatim svilnatim klobukom. »Je tukaj točilnica?« je vprašal obraz debelo gledajoč.

»Ne.« sta odgovorila obadva gospoda hkratu.

»Na drugo stran, mož.« je rekel Mr. Bunting. »Prosim, zaprite vrata.« je rekel Mr. Cuss razdražljivo.

»Pa dobro.« je odvrnil usiljivec z zamolklim glasom, ki je bil čudno različen od hripavosti prvega svojega vprašanja. »Prav.« je rekel usiljivec s prejšnjim glasom. »Le s pota!« in izginil je ter zaprl vrata.

»Mornar, bi sodil.« je rekel Mr. Bunting. »Zabavni ljudje to. Le s pota, je de-

jal. Sodim, da je to mornarski izraz, ki se nanaša na njegov odhod iz sobe.

»Bo že tako.« je rekel Cuss. »Moji živci so danes docela zrahljani. Kar poskočil sem — ko so se vrata tako odprla.«

Mr. Bunting se je rasmeljal, kakor da bi on ne bil poskočil. »Zdaj pa.« je rekel in vzdihnil, »tele knjige.«

»En trenutek.« je rekel Cuss, in šel zapret vrata. »Zdaj mislim, sva varna pred usiljivci.«

Nekdo je o teh besedah potegnil skozi nos.

»Eno je neovržno.« je rekel Bunting, primaknivši svoj stol h Cussovemu. »Gotovo je, da so se prav čudne reči godile v Ipingu zadnje dni — jako čudne. Ne morem, kajpada, verjeti v to trapasto zgodbo o nevidljivosti —«

»Neverjetno je.« je dejal Cuss, »neverjetno. Pa resnica ostane, da sem videl — gotovo da sem videl naravnost skozi njegov rokav —«

»Pa ali si se — ali si gotov? ... Mislim si kako zrcalo ... Halucinacije je prav izlaha narediti. Ne vem, ali si kdaj videl resnično dobrega čarovniškega glumca.«

»Nočem ti zopet oporekati.« je rekel Cuss. »To smo že preresetali, Bunting. Pa zdajle imava tukaj tele knjige. ... Ej! Tu-le je nekaj, kar menim, da bo grško! Seveda, grške črke so to.«

Pokazal je na sredino strani. Mr. Bunting je narahlo zardel in približal obraz, ko je očitno našel nove težkoče s svojimi očali. Grščina malega moža je bila silno neznatna, dasi je bil trdno prepričan, da so mu vsi zunaj cerkve pripisovali poznanje grških in hebrejskih črk. Pa zdaj — Naj-li prizna? Zdajci si je bil svest nekega čudnega občutka zadaj na vratu. Poskusil je premakniti glavo, a je naletel na nepremagljiv upor.

Občutek je bil nek čuden pritisk. — Trdno držanje težke, krepke roke, ki je pritiskala njegovo brado brezuporno dol na mizo. »Ne zganita se, majhna možaka,« je zašepetal nek glas, »sicer vaju oba pobijem.«

Pogledal je Cussu v obraz, ki je bil čisto blizu njegovega, in je videl v njem prestrašeni odsev svojega lastnega bolestenega začudenja.

»Zal mi je, da z vama malo trdo ravnam.« je rekel glas, »ali ne morem drugače.«

»Kdaj pa sta se naučila brskati po zasebnih zapiskih preiskovalčevih?« je rekel glas in dve bradi sta istočasno trknili ob mizo in dvojce zobovij je zašklepetalo.

»Kdaj pa sta se naučila udreti v zasebne sobe človeka, ki je v nesreči?« in udar se je ponovil.

(Dalje.)

Vsi udeleženci so odnesli s seboj najlepši vtis in prepričanje, da naša jugoslovanska deklaracija ne živi le na papirju, ampak v srcih in dejanju. — Shod je pismo pozdravil tudi načelnik S. L. S. g. prelat Kallan in več drugih gospodov, ki so bili zadržani.

O priliki tega shoda se je nabralo 500 K za Krekovo ustanovo, 300 za goriške begunce.

Mariborsko pismo.

Maribor, 9. marca.

Za jugoslovansko deklaracijo se je izrekel soglasno zastop največje občine mariborskega sodnega okraja št. Peter pri Mariboru. V isti občini so dekleta nabrala za našo deklaracijo preko 500 podpisov. Med tem gre nemška gonja dalje z onimi, najnavadnejšimi sredstvi, ki jih že poznamo: Laž, obrekovanje in klicanje na pomoč policije, žandarmerije in rabljev. Toda, kakor se vidi, vse to naših ljudi ne straši.

Prehranjevalne razmere v Mariboru so vedno slabše. Ta teden je bilo mnogo družin ves teden brez mesa. Roko v roki s tem postaja tudi draginja vedno neznosnejša. Nedavno temu smo čitali, da stane v Lincu v »Mittelstandsküche« obedi 70 vin., 1 K 20 vin. in 1 K 30 vin. Srečni Linčani! V Mariboru stane v zadnji beznici obedi, sestojč iz juhe, mesa in prikuhe, 3 K 20 vin., a pri tem še tako male porcije, da tak obedi najskromnejšemu žolodu ne more zadostiti.

Zato tudi ni čudno, da se prestopki in zločini proti javni lastnini vedno bolj množe. Kriminaliteta med ljudstvom silno raste, ulomi so na dnevnem redu, a opravičiti se da vse to z znanim nemškim rekom: »Not kennt kein Gebot.«

Košček naše mizerije se je razkril tudi na zadnjem zborovanju hišnih posestnikov za Maribor in okolico. Na tem zborovanju so povedali, da je bilo minulo leto v vsem Mariboru in okolici prostih samo 24 stanovanj, dočim je bilo preko 1500 vprašanj za stanovanje! Meblovanih sob je bilo prijavljenih 94, a vprašanj je bilo 314. Posebno z meblovanimi sobami vlada pravo oderuštvo. Tu ni nikakih maksimalnih cen in tako so ljudje izročeni na milost in nemilost oddajalkam sob, ki zahtevajo že za čisto navadno sobo 50 K. Res se moramo vprašati: Kam pridemo?

Poveljnikom tukajšnje višje vojaške realke je bil imenovan podpolkovnik pl. Blaha. Prejšnji poveljnik polkovnik Kavale je bil velik prijatelj pastora Mahnerja in »šriftlajterja« »Marburgerice« Jahna in seveda ravno tako velik nasprotnik Slovencev.

Vsiljevanje lajščine.

Prijatelj nam piše:

Nedavno je poslal goriški mestni magistrat nekemu župnemu uradu na Kranjskem — to se razume, da ne kakemu na kočevskem otoku — uradni dopis v lajščini. Uradna kuverta nosi napis: Magistrato civico di Gorizia. Župni urad je seve kratkomalo dopis poslal nazaj, a ne na magistrato civico di Gorizia, ampak na mestni magistrat v Gorici, s pripombo, da če hoče magistrat goriški od podpisane urada kaj izvedeti, naj povpraša v jeziku, ki v njem župni urad posluje, ta pa je in ostane slovenski. Ne moremo drugače reči, kakor da je več kot čudno, ako goriški magistrat uraduje samo v lajščini. Ali ni Gorica na slovenskem Goriškem? Spominjamo se pa, da so tudi naslovi raznih uradov v Gorici le v lajščini. Pod dopisom je bila neka čirčara, ki je s težavo izdala, menda nekega Dandinija. — In kaj je storil goriški magistrat. — Poslal je na župni urad nov dopis v slovenskem jeziku. Le dosledno!

Se malo! Nedavno je tudi neki urad poslal s firmo pismo v bližnji kraj. Čez par dni pride pismo nazaj. Zada je pa stalo napisano mogočno v nemškem jeziku, da je naslov nepopoln in ni moči pisma dostaviti. Ali ni to škandal? Čuli smo, da poštar, ki je pismo nazaj poslal, ni Nemec, saj bi bil sicer v onem kraju nemogoč, ko ni niti enega Nemca. Vsiljevanje nemščine gre zadnje čase pri pošti sistematično.

Ker se že pečam z uradnimi dopisi v tujem jeziku, naj še eno rečem! Gospodje voditelji župnih uradov, ste li že opazili, kako nas naša okrajna glavarstva šikanirajo z nemškimi dopisi? Jaz, kar sem duhovnik še nisem prejel od nobenega glavarstva dopisa v slovenskem jeziku. Eno samo glavarstvo bi tu utegnilo delati prav malo izjemo. Jaz dopisujem glavarstvu slovensko, odgovor vedno le nemški. Da pa gospodje pri glavarstvih tudi slovenski razumejo, dokazujejo njihovi odgovori, ki pravo kažejo. Jaz ne vidim v tem nič drugega kakor dvoje: ali imajo res tak ukaz — sicer bo šel avanzma po vodi — ali pa je tako ravnanje le zgolj umazano klečeplavstvo in hrepenenje s pomočjo nemškega šimelja pojahati jo kam višje. Saj vemo in vidimo, da uradujejo po glavarstvih uradniki, ki jih poznamo še iz študijskih let: vemo od njih, kako so se tedaj

ponašali kot narodnjaki. In sedaj? Zakaj pa vendar županstvom dopisujejo slovensko? Zakaj ne bi glavarstva z nami dopisovala tudi v slovenskem jeziku, še posebej, ko vidijo, da jim mi slovensko dopisujemo, in to izključno in dosledno. Šolska vodstva so meda še tudi tako srečna. Žandarje si tudi tako izsolajo, da jim morejo nemško dopisovati in ovajati — no pa ti so nekako v politični službi — a mi vendar nismo! Prav bi bilo, da bi vsi uradi vse dopise, o katerih vedo, da se nametoma pošiljajo v nam tujem jeziku, poslali takoj nazaj. Gotovo bi nekaj izdalo. Proč z lajščino, proč z nemščino v govoru in pisavi, kjer ni absolutna potreba! Ne dajmo se teptati. (Umesten je nasvet in edina pomoč: Tudi glavarstvom nemške uradne dopise nazaj! — Op. ured.)

Ljudski labor v Krškem.

V Krškem se je vršil v nedeljo dne 10. t. m. veličasten ljudski shod, narodni labor za jugoslovansko deklaracijo. Po mestu je bilo vse polno zastav, slovenskih in cesarskih, v pozdrav došli zastopniki Jugoslovanskega kluba dr. Antonu Korošcu in Ivanu Hladniku. Velika dvorana pri »Gregoriču« je bila nabito polna zborovalcev, ki so prihiteli skupaj iz celega krškega okraja. Tudi mnogo zastopnikov zelene štajerske je bilo opaziti med navzočimi, tako iz Sevnice, Rajhenburga, Vidma, Zdol in Brežic. Najmanj tisoč ljudi se je udeležilo te veličastne manifestacije.

Shodu je predsedoval mestni župan dr. Janko Hočevar. Kot prvi govornik je nastopil načelnik Jugoslovanskega kluba dr. Korošec. Ko so ga zborovalci zagledali na govorniškem odru, je nastalo nepopisno navdušenje, klici »Živijo dr. Korošec!«, »Živijo Jugoslovanski klub!« kar niso hoteli potihniti. Nato je dr. Korošec v pretresljivem govoru, ki je trajal nad eno uro, opisoval trpljenje jugoslovanskega naroda pod nemškim režimom, bodisi vojaškim ali tudi političnim. Ko je navajal posamezne slučaje krutega preganjanja in mučenja Jugoslovancev v Dalmaciji, Bosni, Hercegovini in Sremu, so mnogim solze stopile v oči. Človeku se je zdelo, da poslušajo zgodbe iz časa surovega preganjalca kristjanov Dioklecijana, in kar verjeti ni mogel, da se je vse to godilo pred dvema, tremi leti v kulturni Avstriji! S preroškim zagotovilom, da pride kmalu čas, ko vstane iz teh potokov krvi in trpljenja svobodna neodvisna jugoslovanska država, je končal svoj prelepi govor.

Nato je nastopil, živahno pozdravljen, poslanec Ivan Hladnik ter podal v zanimivih izjavah žalostno sliko našega vojnega gospodarstva na vseh poljih. Statistično je dokazal, kako trdo in krivično ravna z nami naša zaveznica Nemčija in kako se v Avstriji zapostavljajo v vsakem oziru slovanske dežele, le kadar so rekvizicije na vrsti, takrat pridemo mi prvi na vrsto. Edina naša rešitev je: proč od Nemčije — v samostojno svobodno jugoslovansko državo! Živahno odobravanje, ki je sledilo govoru, je dokazovalo, kako je poslanec Hladnik govoril vsem iz srca.

K besedi se je oglasil nato dr. Ivan Dimnik in je v imenu narodno napredne stranke pozdravil zastopnike jugoslovanskega kluba ter njega neustrašnega načelnika dr. Korošca. Spominjal se je v izbranih besedah tudi velikega jugoslovanskega evangelista Kreka. Dr. I. Stiker iz Brežic je pozdravil zborovalce v imenu sosednje štajerske ter omenjal trpljenje, kateremu so izpostavljeni zlasti spodnještajerski Slovenci, z iskreno željo, naj bi se preroške besede dr. Korošca kmalu uresničile. Nato so bile soglasno z velikanskim navdušenjem sprejete sledeče resolucije:

1. Na narodnem taboru v Krškem zbrani Slovenci in Slovenke z navdušenjem pozdravljajo jugoslovansko deklaracijo naših poslancev z iskreno željo, da se čimprej ustanovi svobodna jugoslovanska država Slovencev, Hrvatov in Srbov pod habsburško krono, ker vedo, da je v tem edina rešitev Jugoslovancev v narodnem, gospodarskem in kulturnem oziru. 2. Zborovalci izrekajo neomejeno znanje Jugoslovanskemu klubu in se popolnoma strinjajo z njegovo brezobzirno opozicijo v državnem zboru, dokler nam centralna vlada ne prizna zedinjene jugoslovanske države. Obenem obsojajo s pogorčenjem izstop poslancev dr. Šustarja in Jakliča iz Jugoslovanskega kluba, ker sta v zgodovinskem trenutku, ko je slova najbolj potrebna, poizkusila razbiti jugoslovansko edinost. 3. Zborovalci izrekajo prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu iskreno zahvalo za njegov neustrašen nastop v prilog jugoslovanski ideji ter ga pozdravljajo kot velikega slovenskega Strossmayerja. 4. Zborovalci izrekajo najstrožjo grajo deželnemu odboru kranjskemu, ker neupravičeno zadržuje izplačilo nabavne prispevka našemu stradajočemu učitelstvu, ki ga je dovolil državni zbor že lanskega leta v znesku 1.017.000 K. Pozivljajo deželni odbor, naj učitelstvu takoj izplača ves od države nakazani prispevek ter zahtevajo, da se deželne do-

klade radi tega enkratnega državnega prispevka ne sistirajo, temveč tudi za letošnje leto redno izplačujejo. Zahtevajo tudi, naj bi se te deželne doklade za vse učitelstvo od 1. januarja 1918 dalje najmanj na 100 odstotkov povišale. 5. Zborovalci zahtevajo, da se radi velikega pomikanja delavnih moči pri kmetijstvu takoj odpuste iz vojaške službe vsaj vsi nad 45 let stari črnovojniki in pošljejo domov, ker drugače je letos gospodarska katastrofa neizogibna. 6. Zborovalci pozivljajo centralno vlado, da odredi, da se čimprej skliče kranjski deželni zbor, da tako preneha na kranjskem neznosni absolutizem, ki ga uganja deželni odbor brez vsake kontrole. 7. Zborovalci izrekajo udano zahvalo Njega Veličanstvu cesarju Karlu I. in Njega Svetosti papežu Benediktu XV. za plemenito prizadevanje, da bi se čimprej končala nečloveška vojna in da bi zopet zavladal na zemlji blaženi mir. — Ko je predsednik z iskreno zahvalo gospodom govornikom zaključil to veličastno manifestacijsko zborovanje, je po dvorani mogočno zadonela »Lepa naša domovina«. Vse je bilo, mlado in staro, z nekim nenavadnim svetlim ognjem! Pisu telega poročila je šinila v glavo misel: češ, to-le bi morali videti vi, grdi klevetniki, ki trdite, da je naše ljudstvo tuje temu gibanju in da ne ve, kaj je jugoslovanska deklaracija. Samo eno naše zborovanje pridite pogledat, pa ne boste nikoli več kaj takega trdili! — Slišali smo starega moža govoriti: »Za peldeset let sem se danes pomladil, stotera hvala poslanecem, ki so nam prinesli to veselo blagovest!« — Po zborovanju je nabrala v restavraciji gdčna. Anica Kurentova 200 kron za dr. Krekov spomenik.

Razno iz Hrvalske.

(Dopis iz Zagreba.)

Akademski skupščina. — Obsodba policijskega postopanja. — Zaplenjena brošura. — Frankovske mahinacije.

Akademski mladina kot prava nada naroda se je živo lotila dela za narodni preporod ter si v vsakem oziru prizadeva, biti v teh težkih časih budno na straži. Najbolje je to pokazala o priliki zborovanja narodnih zastopnikov v Zagrebu, ko so se popolnoma izjavili za politiko jugoslovanskega kluba. Tem bolešnejše je dirnilo mladino brutalno postopanje oblasti, ki hoče zadušiti vsako svobodno besedo za probujo narodne zavednosti. Vse to je nagnilo vseučilišnike, da so sklicali veliko skupščino, na kateri so med drugim obravnavali vse najnovejšie politične dogodke, k iso se bili pripetili o priliki, ko se je mudil v Zagrebu dr. Korošec, kakor tudi o pripetljaju z narodnimi travki na Reki in Sušaku. Enoglasno so ustanovili to-le:

I. Na celokupno jugoslovansko mladino je uničujoče delovalo žalostno dejstvo, da je policija naš narodni zbor že ob prvem koraku za zedinjenje Hrvatov, Slovencev in Srbov na najbrutalnejši način razgnala, in to v času, ko je deželna vlada sestavljena iz vrst hrvatsko-srbske koalicije, tiste stranke, ki se je osnovala na temelju velike misli narodnega edinstva.

II. Celokupna vseučiliška mladina najodločnejše protestira proti nečloveškemu postopanju zagrebske policije o priliki manifestacij za narodni zbor; z žigom sramote pa zaznamuje svoja žalibog tovariša Alberta Platzerja in M. Mayerja, ki sta v službi policije na najbrezobzirnejši način postopala s svojimi tovariši manifestanti.

III. Celokupna jugoslovanska mladina z največjim gnusom obsoja postopanje tiste gospe, ki je z venca, ki ga je hotela reško-sušaska jugoslovanska mladina izročiti gđ. Lj. Kočondri, snela srbsko in slovensko trobojnico in s tem najobčutnejše žalila čuvstvovanje celega naroda Hrvatov, Srbov in Slovencev. Svojim mlajšim tovarišem in tovarišicam na Sušaku pa pošilja za njihov junaški nastop jugoslovanski pozdrav, bodreč jih na nadaljno delo in obetajoč jim vsakršno pomoč.

Ta izjava mladine je zelo značilna, ker se z njo ostro obsoja ravnanje koalicije, ki se danes iz strahu pred Wekerlom ne upa ganiti, marveč celo z vneto izvršuje vse odredbe, ki jih jej narekuje Pešta da zaduši jugoslovansko gibanje.

Strah koalicije je danes tako velik, da se je začela bati lastne sence, kar najbolje dokazujejo prazni stolpci zagrebskih dnevnikov, v katerih se zaplenjajo tudi najnedolžnejše stvari, ki bi utegnile biti koaliciji neprijetne. Sicer pa pod vlado Kruškovića vse to ni nič čudnega, saj se je svoj čas iznebil tudi te modrosti, da izhajanje časopisov po njegovem mnenju ni državna potreba. Dosleden v tej svoji izjavi, da je gosp. podban časopisje pridno zaplenjati, vse iz strahu, da ne bi ga Mažari zopet pozvali na red zaradi nekakšne liberalnosti nasproti hrvatskemu tisku. Kakor velik je ta strah, najboljšie označuje slučaj z brošuro »Samoodloba narodov in Mažari«, katero je bil spisal mladi in agilni časnikar dr. Novak in ki je, dasi zelo okleščena, izšla v hrvatskem jeziku, a se-

daj je cenzura pisatelju natančno nemški prevod v celoti zaplenila. Zares, klasičen slučaj, ki je mogoč samo na Hrvatskem ob vladi koalicije.

Iz vsega je danes jasno, da je Mažarom jugoslovansko gibanje jako neprijetno in da se ga boji, zato delajo vse mogoče, da bi ga zadušili. Njihovi zvesti eksponenti, koalicionaši in srankovski podrepniki, jih v tem izdatno podpirajo. Zanesljivo se vé, da se Mažari ne bodo ustrašili nobenega sredstva, da dosežejo svoj cilj. Iz krogov, ki so v zvezi z mažarskim ministrom, se je zvedelo, da je Wekerle zagrozil z najmočnejšimi armaturami proti Hrvatski in se bo, če treba, poslužil tudi komisarata, da zaduši gibanje. Ljudstvo, ki je v vojnem času pretrpelo in požrlo mnogo grenkega, je pripravljeno tudi na te nove žrtve. Čudno je vsekar, da so frankovci napeli vse svoje sile, da s svojim starim orožjem: denunciacijami uničijo jugoslovansko gibanje. Njihov bes je danes tako močan, da se ne strahijo in se resno pripravljajo, da razbijejo celo Preradovićevo proslavo, ako bi se kje pokazale trobojnice v jugoslovanskih barvah. Namen frankovcev je preveč prozoren, toda vsak njihov napad bi mogel biti igra z ognjem. Koalicija in frankovci stoje danes osamljeni in z njimi nihče več ne računa, da ne smatrajo jih vrednimi, da bi stali v narodnih vrstah in si zbirali cene laborike. Vse, kar je pošteno in reponeno s pravim narodnim mišljenjem, se zbira v vrstah enega edinstvenega naroda, plašljivce in denuncianta pa izločuje, da ne okužijo zdravih. Etna.

Vojna poročila.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 11. marca. Uradno:

Ob železnici Žmerinka—Odesa smo vnovič prepodili sovražne tolpe.

Na italijanskem bojišču je mestoma oživel topovski ogenj.

Načelnik generalnega štaba.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 11. marca. Veliki glavni stan:

Zahodno bojišče: Delovanje artiljerije in metalcev min je zvečer na mnogih točkah oživel. Lastni oddelki so na raznih mestih flanderske fronte, pri Armentieresu in na zapadnem bregu Moze vdrl v sovražne jarke in pripeljali ujetnike in strojne puške. Pri nekem nemškem podjetju severovzhodno od Reimsa je zopet pričela delovati na katedrali v Reimsu napravljena reflektorska postaja. — Stotnik vitez Tutschek in poročnik Wüsthoff sta priborila svojo 27. nadporočnik Bettige svojo 20. zmago.

Vzhodno bojišče: Razkropili smo sovražne tolpe pri Bachmaczu, severovzhodno od Kijeva in pri Razdjelnaji ob železnici Žmerinka—Odesa.

Z ostalih bojišč nič novega.

Ludendorff.

Novi zračni napad na Pariz.

Berlin, 11. Uradno. Sovražnika naš kazenski napad na mesto Pariz ponoči na 30. januarja ni ničesar naučil. Tudi na naša ponovna svarila se niso ozirali: sovražnik je zopet metal bombe v mirna nemška mesta, ki leže daleč za bojiščem. Kazen, s katero smo zagrozili, smo predvčerajšnjim ponoči tudi izvedli. Napadli smo v povračilo zopet mesto Pariz s še večjo močjo in silo. V Pariz smo vrgli bombe, ki so tehtale 2700 kg.

Novi boji v Palestini in v Arabiji.

Carigrad, 10. Uradno: Dne 9. t. m. so se skoraj na celi bojni črti v Palestini živahno bojevali. Rano jutraj so na velikih delih bojne črte močno streljali s topovi; kmalu na to so napadli. Naši varnostni oddelki so se umaknili v glavno postojanko, sovražnik, ki jim je sledil, je zasedel Kaltrawam, Ataro in Silvad. Sovražnik je severno Vabrudu čez Burds-Berdavil močno napadel; z velikimi izgubami zanj smo ga popolnoma odbili. Predvsem je pa sovražnik napadal višine Tel-Asru, postojanke, ki so šestkrat menjale svojega gospodarja. Našim junaškim branilcem se je končno posrečilo, da so postojanke obranili. Na levem krilu naše postojanke pri reki Jordan so se že ponoči bojevale patrolje. Jutraj je sovražnik napadel, a smo ga popolnoma odbili.

Carigrad, 10. Uradno. Vstaše v Hedžasu smo občutno porazili in jih podili proti jugu.

Angleško opirališče v Sardiniji.

Curih, 11. »Solothurner Zeitung« poroča: Anglija si je izposlovala za nadaljno pomoč Italiji z ladjami in z vojnimi materialom mornariško opirališče v Sardiniji.

Letalec Boelcke padel.

Berlin, 11. (K. u.) Znani nemški letalec, nadporočnik Boelcke, je v zračnem boju padel.

Pogajanja med Rusijo in Uralno.

Lvov, 11. Kijevski listi poročajo: V Kijevu so se pričela mirovna pogajanja med Ukrajino in Rusijo.

Mirovna pogajanja s Finsko.

Berlin, 11. Finski drž. svetnik Kjelt je izjavil, da se bodo pričeli tudi z Avstrijo pogajati o miru in se najbrže sklene tudi trgovska pogodba. Kjelt je tudi povedal, da si žele Fini vedno bolj monarhijske. Wolff je dementiral govornice, da postane najbrže pruski princ Oskar vladar Finske.

Združitev Karelje s Finsko.

Stockholm, 11. (K. u.) Iz Karelje je odpotovala deputacija v Waso, da prosi za združitev Karelje s Finsko.

Rusija in sporazum.

Sporazum namerava Rusiji napovedati vojsko? — Japonci in Wilson.

Stockholm, 11. marca. Diplomati, ki so se pripeljali iz Petrograda, pripovedujejo, da čez nekaj dni napove sporazum Rusiji vojsko, katero bo vodila Japonska. Osrednje velesile bodo Rusiji ravno tako pomagale, kakor pomagajo Ukrajincem proti Veliki Rusiji.

Berlin, 11. marca. (K. u.) »B. Z. am Mittag« je poročala: Izjava lorda Cecila je jasno pokazala, da hoče Japonska svoje načrte v Sibiriji izpeljati. Ker Wilson načrtu Japoncev ni pritril, je Anglija Japonsko pregovorila, da je izpeljavo odgodila, ker bi se sicer z Wilsonom javno spri. Anglija je pa prevzela dolžnost, da diplomatsko podpira načrte Japonske in da jih izvede.

Genf, 11. marca. Pariški časopisi poročajo, da so na Japonskem preklicali vpoklice pod orožje, kar kaže, da položaj na Daljnem Vzhodu ni več tako napet, kakor je bil.

Haag, 11. marca. Francoski listi poročajo, da se je pripeljalo japonsko posebno odposlanstvo v neko pristanišče Tihega morja. Odposlanstvo izroči lastnoročno mikadovo pismo Wilsonu.

Mirovna pogajanja z Rumunijo.

Budimpešta, 11. Meritorna mirovna pogajanja z Rumunijo se pričnejo v četrtek. V rumunskem glavnem mestu so radi trdih pogojev zelo vznemirjeni, posebno radi izpremembe ozemelj. Posebno jih boli odstop Dobrudže, ker je tam veliko rumunskega denarja investiranega.

Potrdilo ruske mirovne pogodbe dvomljivo.

Dunaj, 11. marca. Pojutrišnjem poteče rok, v katerem mora ruska vlada potrditi mirovno pogodbo, ki se je sklenila s četrtozvezzo. Izključeno ni, da se ruska vlada ne bo mogla držati dogovorjenega roka, ker je nastala v Rusiji vladna kriza in ker povzroča velike tehnične ovire šelitev vlade iz Petrograda v Moskvo. Če se mirovna pogodba do določenega dne ne potrdi, se bo najbrž rok za nekaj dni podaljšal, a če se še ne bo potrdila, naj se pričakujejo ostrejši ukrepi, ki jih pa nameravajo le v najsrajnejšem slučaju izvajati.

Pobune na Angleškem.

Curih, 11. »Tagesanzeiger« poroča: Na Angleškem so izbruhnili večji nemiri, ki so se končali šele, ko je nastopilo vojaštvo. Vzrok: pozivi pod orožje in pomajkanje živil. V Leithu in v Edinburgu so se ljudje z vojniki spopadli. Resni nemiri so bili tudi v londonskem delu Camden Toson; plenili so prodajalne z živili. Nastopiti so morali vojniki. Ranjenih je bilo nad 50 oseb.

Politične novice.

+ **Parlament.** Dunaj, 12. marca. Danes se sestane zopet zbornica. Zborovala bo še ta teden, potem pa se pričnejo velikončne počitnice, ki bodo trajale do 20. aprila. Rešila bo še v tem tednu predlogo o draginjski dokladi učiteljem za leto 1918, vojni davek za leto 1918 ter, če mogoče, še predlogo o zvišanju vojnih davčnik doklad.

+ **Sestanek dalmatinskih poslancev.** O Veliki noči se sestanejo v Zadru vsi dalmatinski državnozborniki in deželnozborniki poslanci. Tega sestanka se udeležijo tudi predsednik »Jugoslovanskega kluba« dr. Korošec.

+ **Volivna preosnova na Ogrskem.** Dr. Wekerle se je vrnil 10. t. m. z Dunaja. Dne 11. popoldne se je posvetoval s svojimi ministri, navzoč je bil tudi grof Andrassy. Dogovorili so se, kaj da naj pravosodni minister dr. Vaszonyi izjavi v svojem govoru v sredo v odseku za volivno preosnovo glede na izpreminjevalne predloge narodne delovne stranke. Ne upajo več, da bi dosegli kompromis med delovno in vladno stranko, dasi tozadevnih razgovorov še niso prekinili. Del vladne stranke zdaj zahteva, naj se državni zbor razpusti, če se vladna stranka ne bi polala.

+ **Šolstvo v Srbiji.** Vojaški generalni guverner v Belgradu je ustanovil realne gimnazije v Kragujevcu, Kruševcu, Sabzu, Valjevu in v Užicah; v Belgradu pa tri razredno trgovsko akademijo. Učitelji

so Srbi, poučuje se srbsko, a obligatno so uvedli tudi nemščino in mažarščino.

namo s tem, da se vojni najbrže ne bo mogoče ogniti. Obvestite o tem francosko vlado in zahvalite se ji obenem za izjavo, ki jo je v njenem imenu podal francoski poslanik, da moremo zlasti popolnoma računati na podporo zavezniške Francije. Ob sedanjih okoliščinah nam je ta izjava posebno dragocena. — Tako je Rusija prišla za meč na vzpodbudo iz Pariza. — 24. julija je angleški poslanik v Petrogradu brzojavil Edvardu Greyu med drugim: Francoski poslanik mi je dal razumeti, da bo Francija izpolnila vse obveznosti. Po besedah francoskega poslanika se mi zdi, da sta Francija in Rusija pripravljeni, da se krepko upreta, tudi v slučaju, če mi odklonimo sodelovanje. — Iz tega se vidi, da je francoska vlada od prvega dne dalje pospeševala vojne sklepe Rusije.

Prosveta.

pr Dva koncerta »Glasbene Matice«. Sodelujejo: gospa Pipa Arko-Tavčar, gđc. Dana Kobler, dalje moški in ženski zbor »Glasbene Matice«. Z velikim zanimanjem smo pričakovali g. Pipa Arko-Tavčarjevo, v prepričanju, da nastopi v koncertu. Res je nastopila, toda ne v koncertu. Za tem blagodnečim in sladke spomine vzbujajočim naslovom se je skrivalo in porogljivo hohotalo nekaj drugega, nekaj, kar je, mogoče nehoté, spominjalo na prijubljene »koncerte« g. Irme Polakove. Kar nas je že takrat neprijetno dirnilo, ono izvirno pačenje slovenskih narodnih pesmi, smo imeli tudi tu pred sabo, sicer malo omiljeno, pa vseeno originalno. Pravijo, da kaže vsak pristen umetnik tudi v prednašanju tujih skladb svoj lastni značaj. Na teh dveh koncertih smo imeli priliko slišati par »izvirno« prednašanih pesmi, med njimi tako priljubljeno narodno blago. Resnobnemu koncertu je bilo to brezdvomno v kras. Moški zbor je bil v svojih nastopih zelo dober. Najbolj smo bili veseli gđc. Dane Koblerjeve. Njeno igranje je bilo tako izrazito, individualno in vendar tako v duhu prednašanih skladb, da nam je bilo hudo pri srcu, ko smo opazili, da del publike ves njen trud poplačuje z brezobzirnim poklaskanjem in gorvjenjem. Chopinovo balado v g-molu je igrala naravnost sijajno; vsa otožnost, veselost, vse viteštvo, ves blesk in vsa strast je prišla po njeni interpretaciji prav do veljave; umetnica se nam je pokazala v najboljši luči. Želeli bi jo slišati na lastnem koncertu, kjer bi se njen talent in njena izvirnost lažje razvijala kot na ta način udušena na različnih zabavnih večerih. Pavčičeve »Zabe« kot sklepna točka so podnetile v dvorani precej veselo razpoloženje. — Koncerta sta se v celoti dobro obnesla. Kar ka jih je pačilo in jim tlačilo umetniški nivo, smo že prej omenjali. In to zadnje samo obzrlujemo. L. M. Š.

pr Odborova seja Slovenske Matice bo v četrtek, dne 14. marca 1918 ob šestih uri zvečer v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Proglasitev društvenikov, ki so bili na izrednem občnem zboru dne 28. februarja 1918 izvoljeni v društveni odbor. 2. Ustanovitve odbora: a) volitev predsednika, b) volitev prvega in drugega podpredsednika, c) volitev blagajnika. 3. Volitev odsekov. Knjižni odsek se je razdelil v dva odseka in sicer: a) literarni odsek in b) znanstveni odsek. Znanstveni odsek ima dva pododseka in sicer naravoslovnega in zgodovinskofilološkega. 4. Naznanila tajnikova.

pr »Demokracija«, socialistična revija. Prejeli smo prvo dvojno številko nove revije, ki jo je začela izdajati socialistična omladina. Na zadnjem strank. zboru jugoslovanske socialno-demokratske stranke je nastopila »Socialistični omladina« z načelno izjavo, ki se bistveno razlikuje od oficialne, kar se tiče narodnega vprašanja, kakor pravi »Pojasnilo« urednice Alojzije Štebi. — Na uvodnem mestu objavlja revija članek »Naša poslanica«, program, iz katerega hočemo povzeti podčrtane stavke: »Narod je ona plodna celica, kamor mora polagati vsako gibanje svoja semena. Narod je oni okvir, ki edino v njem more danes posameznik razvijati svojo osebnost do najvišje stopnje. Na današnji stopnji človeškega razvoja je predpogoj narodne svobode suverena narodna država z najširšo samoupravo. Demokracija je družbenega in državnega ustroja je cilj, ki po njem stremimo. Le pravno visoko stoječi ljudje morejo udeleževati visoke cilje demokratizma in socializma. V sled našega naziranja o družbi ne moremo prezreti dejstva, da tvori versko čustvovanje bistveni del duševnega življenja pri pretežni večini naših ljudi in da pomeni vsled tega važno kulturno gibalno. — Pri znanju je treba, da pomeni ta pojav znaten napredek v slovenski socialni demokraciji in je kot taka razveseljiv pojav v našem kulturnem življenju.

pr Tri velikončne pesmi za mešani zbor z orglami. Zložil Stanko Premrl. V Ljubljani 1918. Založila Kat. bukvarna. Tisk J. Blasnika nasl. Cena 1 K 20 vin. — Tri izrazite pesmi. Prva navidez nekoliko težja, toda vendar večini naših organistov

in zborov dostopna, če se je prvi hip ne prestrašijo. Druga, lahka, idilična, mehka kot velikončno pritrkavanje ob prvi zori, tretja brez težkoč, prav krepka. In, kar je poglavito: skladbo kažejo v celoti dokaj samostojnosti. — Naročajo se v Katoliški bukvarni.

Primorske novice.

p Goriški knez nadškofski ordinarijat se bo 13. marca preselil iz Zatičine v Gorico.

p Oskar Gabršček umrl. V soboto je umrl v Ljubljani od kapi zadet bivši državni poslanec za tolminski okraj, mnogoletni tolminski župan, tovarnar in veleposestnik Oskar Gabršček. Pogreb se je vršil včeraj ob velikem udeležbi. Naj počiva v miru!

p Bežunci na Visokem Mištu pišejo: Ko so nam lani obljubili, da se bomo mogli vsaj v doglednem času vrniti domov na Kras, so nam naši župani priporočali, naj si vsak preskrbi živil, kolikor more, da bo imel vsaj za največjo silo. Če smo že prejšnji dve leti pobirali puščeno klasje po češkem polju, smo to s tem večjo vno storili sedaj. Bila je med nami bolna mati z osmerimi otroci, ki ima moža in sina pri vojakih. Ko je slišala, da pojdemo domov, je vstala in šla s svojim čredico otrok na polje pobirat klasje: Le dajmo, otroci, da bomo nesli domov! Nekaj smo nabrali, nekaj kupili, tako da ima vsak begunec pripravljeno najpotrebnejše. Sedaj pa nam pride povelje: Noben begunec ne sme oddati na železnico več blaga nego 100 kg za osebo in največ 500 kg na družino. Pridno kakor mravlje smo zbirali — sedaj naj pustimo, kar vemo, da bomo tako krvavo potrebovali! Ali res ni pomoči?

p 65.000 K ukradli so doslej neznani vlomilci iz železne blagajne konzorcija trgovcev z jestvinami v Trstu, ul. S. Francesco d'Assisi.

p Tržaške ječe niso več varne. Že pred 14 dnevi je ušlo iz tržaških zaporov v ulici dei Gesuiti 20 kaznjencev. Te dni je iz iste ječe ušlo 12 oseb. Iz zaporov v ulici Tigor sta ušla dva ptička. V vseh slučajih so kaznjenci prepili omrežje na oknih in preplezali zid.

p Otrok zgorel. Štiriletna Marija Hrovatin v Trstu je ostala za nekaj časa sama doma na zakurjenem odprtem ognjišču. Otroku se je vnela obleka. Ker se je iz stanovanja širil dim in vonj po ožganem mesu, so siloma odprli vrata in našli zoglele ostanke otroka.

Dnevne novice.

— Goriški nadškof dr. Francišek B Sedej se je vrnil iz Zatičine v Gorico.

— Pisarna našega 17. pešpolka v Judenburgu razpošilja župnim uradom okoličnico (seveda samo nemško), češ, da namerava izdati vojni album o svojem polku in pozivlja, da bi ji poslali seznam vseh padlih ali odlikovanih vojakov. Sicer pravi, da izide album tudi v slovenskem prevodu. Odkrito pa izjavljamo, da nimamo zaupanja, da bi nam Nemec spisal pravično zgodovino o slovenskem polku. Zakaj bi je ne spisal Slovenec z nemškim prevodom? Vsakemu svoje!

— Trnova na Notranjskem. Četrto leto že poteka, odkar spi v našem kraju vsako društveno življenje, odkar počiva narodno delovanje. Vzrok temu so pri nas kakor tudi drugod izredne razmere. Iz te zaspanosti in pa brezbriznosti nas je zdrnil naš vrli gospod kaplan Mevželj, ki je ustanovil »Prosvetno društvo«, ki bo vse svoje delovanje posvetilo izobrazbi mladine, narodne probuje. Novo društvo je tudi prevzelo knjižnico in prostore prejšnjega »Izobraževalnega društva«. Društveni odbor je sestavljen tako-le: Predsednik g. Mevželj, podpredsednik gospod Oljšak Taussant, tajnica gospodična Kogoj Nina, nje namestnica gospodična Kolar Zinka, blagajničarka gospodična Ložak Iva, nje namestnica Benigar Marga, knjižničar g. Dolenc Janko, njega namestnica gđc. Valenčič Marica, pregledovalec računov g. Zajc Alojzij. — Upamo, da bo imelo naše društvo veliko uspeha, ker je v rokah pravega strokovnjaka. Zavedne narodnjake trnovske župnije prosimo, da v velikem številu pristopijo k Prosvetnemu društvu. Članarina znaša letno samo dve kroni. Vsakemu članu je na razpolago društvena knjižnica. Vsak naj po svojih močeh pripomore procvitu društva. Naše geslo pa bodi: »Vse za narod in dom!«

— Za naše oslepele vojaše. Dolga vojska nam je pobrala mnogo dragih, zahtevala je hudih žrtev. Toda najhuje je zahtevala od onih, ki so izgubili svoje najdražje, svoj vid. Razni zavodi za slepe se trudijo olajšati jim to bol s podukom in vsakovrstnimi napravami. Tudi v Gradcu je zavod (Odilen-Blindeninstitut), ki ima v svojem okrilju čez 20 teh naših revčkov. Za te revčke nabral je nadporočnik Rud. Est na mali Silvestrovi zabavi v Radečah pri Zidanem mestu vsoto 233 K 76 v, h kateri vsoti sta z znatnim prispevkom po 50 K pripomogla gđ. Anton Polanc in Fr. Kuček iz Radeč ter naknadno zbirko v slov. graški družbi 206 K 24 v, h kateri so znatno pripomogli: gđ. ing. Smerdu, Inomest, 100 K, zbirka gosp. Rud. Juvana iz Ljubljane 40 K (darovali slovenski vojniki), gospa nadučiteljica Benedikova, gospa Reni Dolencova, gospodična Ang. Dolencova, gđ. stot. Vavpotič, nadživinozdravnik Pirnat Fr., nadp. Skaza Jos. po 10 K. Po inicijativni darovalcev priredila sta se na pustno nedeljo, dne 10. febr. in 3. marca t. l. mala izleta z oslepelimi vojniki, katerih so se udeležili slov. dame in gospodje graške družbe. Vtis, ki ga je napravila ta ma-

la zabava, za katero se je potrudil tudi pevski kvartet, na navzoče je neizbrisljivo. Solze veselja so zalesketale v očeh onih, ki so videli revčke v prav domači zabavi prepevajoče naše domače pesmi. Ob povratku v zavod se je zahvalila v imenu siromakov g. sestra Klara, ki z materinsko ljubeznijo skrbi za svoje revčke, ki jim nadomestuje svoje v domovini in jim lajša njih bridko bol, mati naših revčkov, ki jo tako nazivljajo, v pravem pomenu besede. V imenu domovine zahvalil se je za njeno požrtvovalno delovanje nadporočnik Est s prošnjo, da tudi vnaprej vrši svoje blagodejno delo z isto požrtvovalnostjo in ljubeznijo do naših trpinov. Na tem mestu zasluži tudi gospod ravnatelj zavoda, ki je sprejel naše revčke v svoje okrilje in jim gre ob vsaki priliki na roko, naše polne pohvale. Iskrena hvala v imenu oslepelih vojakov vsem rodoljubnim darovalcem s prošnjo, da jih ne zabije nikdar in da pomagajo z malimi darovi lajšati njihovo bridko izgubo. Vsak dar hvaležno sprejme g. sestra Klara, Odilen-Blindeninstitut, Gradec.

— O darilih za slovenske slepce v Gradcu. Pišejo nam: Poročilo o predavanju gđ. Skabrne-tove na ljubljanskem učiteljskem »Slovenec« 2. marca vsebuje neko jako neprijetno netočnost. Zadnji stavek članka: »Predavanje o slepcih in pisavi za slepce« se glasi nekako tako, kot da bi denar, ki ga prejema za oslepele slovenske vojake v Odilen-Blindeninstitut č. s. Klara Vrhunc ne dosegel namena, ki ga ima vsakokratni darovalec pred očmi, to se pravi kot da oni denar, poslan v Gradec že »a priori« ne pride neposredno našim fantom v prid. Bil sem v Gradcu in govoril sem o tej stvari tam z slepimi in č. s. Klaro. Č. sestra ima hranjene vse odrezke denarnih pošiljatev, ki so prišle na njen naslov, ona vodi natančno račune za vsako malenkost, ki jo kupi za naše slepe ali v podporo daruje potrebnim. Dalje ima od darovanega denarja vsak slepi slovenski fant posebno hranilno knjižico, glasečo se na znesek 250 do 300 K. Preostali večji znesek je istotako deponiran v Ljubljani izrecno za naše slepe slovenske vojake. — Če ena ali druga pošiljka darovalcev ni prišla izrečno v prid slovenskim vojakom v zavodu, je to krivda dotičnega, ker če ni denar naslovljen izrečno na č. s. Klaro Vrhunc, Odilen-Blindeninstitut, Gradec, dobi denar v roke uprava, ki ga seveda po lastnih pravih uporabi in se potem darovalcu zahvali »nemško«. Iz razloga, da se ne obremenjuje s. Klara Vrhunc še z knjigovodstvom izšla je želja pošiljati podpore od sedaj naprej »Dobrodelni pisarni«. Če pa boče kdo za vsak način od naših slepih slovensko znanstvo za poslano darove, naj naslovi pošiljko v prvi vrsti na s. Klaro Vrhunc. Denar potem sigurno pride našim slovenskim fantom v prid in č. s. Klara Vrhunc mi je povedala tudi, da ko ji pripusti čas natančno pouči javnost s številkami kako se porablja denar, ki je bil poslan na njen naslov. Toliko v pojasnilo s prošnjo, da blagovolijo vsi naši slovenski listi to ponatizniti!

— Novo organizacijo Jugoslovanske Strokovne Zveze so ustanovili idrijski rudarji.

— Kranjskemu deželnemu društvu za vojaške vdove in sirote so darovali: gospa Marija grofica Attems 200 K, g. dež. pred. sednik grof Attems 200 K, baron Fortunat Vivante 250 K.

— Pomilostil oziroma odpustil je cesar kazni 353 obsojencem na Hrvaškem in v Slavoniji.

— Legitimacij za vožnje po železnica ne uvedejo. Z Dunaja: Nedavno se je uradno predlagalo, naj se uvedejo za omejitve osebnega prometa na železnica legitimacije. Predlog se je pa odklonil in legitimacij ne bodo uvedli.

— Posledice izgrediv v Gradcu. Štajersko namestništvo je zapovedalo, da se morajo v Gradcu do 31. t. m. zapirati trgovine vsaj ob 6. uri zvečer. Radi izgrediv in plenitev v sredo so zaprli in izročili deželnemu sodišču 40 oseb.

— Sprememba cerkvenih oklicev. Listi poročajo, da bodo od binkošne nedelje naprej vsled odredbe rimske kurije v Avstriji uvedli nov način oklicev. Doslej so ženina in nevesto oklicali s prižnice, v bodoče pa bodo pisane oklice razobesili na cerkvenih vratih, kot je to že navada pri civilnih porokah z oglasi na magistratu ali na poslopih okrajnih glavarstev.

— Iz Zagorja ob Savi. Pod predsedstvom visokorodne gospe grofice Attems, soproge našega deželnega predsednika se je osnovalo za Kranjsko »Društvo za skrbstvo vdov in sirot v vojni padlih«. Namen tega društva je, skrbeti, da bodo dobivale sirote in vdove po vojni padlih podpore in zavetja oziroma primernega zasluga itd. Da pa zamore to društvo tem uspešneje delovati, se ustanove po deželi odseki tega društva, katerih naloga bo, zanimati se posebno za vdove in sirote padlih v domačem kraju in okolici. Tako se je torej ustanovil tudi za Zagorje tak odsek pod vodstvom blagorodne gospe Pauer,

soproge ravnatelja tuk. rudnika. Naloga tega odseka bo, zanimati se v prvi vrsti za vdove in sirote padlih njihovega področja, posredovati za podpore, primeren zasluzek, za zavetje sirotam itd. Obenem pa bo odsek nabiral članice za to človekoljubno društvo, čigar članarina znaša letno 2 K 40 v, katera pa se plačuje lahko v 20 vin. mesečnih obrokih, ali pa četrtletno oziroma polletno. Nabiranje članov se bo vršilo po damah odbornicah samih od hiše do hiše tudi po najoddaljenejših krajih. Država bo pač storila svojo dolžnost napram svojim vdovam in sirotam, vendar nam velja človekoljubje in spomin na padle nuditi njihovim vdovam in sirotam našo pomoč in zaščito.

Narodno gospodarstvo.

g Z dunajske borze. Dunaj, 11. marca. Na berlinski borzi so v soboto papirji precej padli. To je vplivalo tudi danes na dunajsko borzo. Papirji so se precej ponujali, kurz je padel, dasi ne tako občutno, kakor v Berlinu. Vodilni kulisni papirji so padli za 6 do 8 kron, akcije državnih železnic za 13 kron, tvornic za topove za 18 kron, elektricitetne akcije za 20 kron, turški papirji so izgubili 23 do 29 kron. Dalje so izgubili papirji plovnih družb do 50 kron, kemičnih tvornic 65 kron, petrolejske industrije 100 kron. Ceneje so ponujali tudi papirje municijske, lesne, avtomobilne, špirituzne, motorske, emailske, strojne, mostne in papirne industrije.

Ljubljanske novice.

Ij Tržaški škof dr. Andrej Karlin se je mudil včeraj in danes v Ljubljani.

Ij Promet s poštnimi zavetki. Pred kratkim odredjena utesnitev v sprejemanju zavetkov na poštnih uradih je z včerajšnji mdnem razveljavljena. Da pa se ne nakopiči preveč za odpravo določenih pošiljk, bodo poštni uradi spočetka prevzemali samo toliko zasebnih zavetkov, kolikor jih morejo sprosti odpraviti. Vse odpravljeno blago, kolikor se ga nabira vsled zastajanja, se bo zopet začel redni promet.

Ij Glas iz občinstva. Pišejo nam: V aprovizacijskem poučilu glede prodaje sladkorja in kavne nadomestila je bilo pojasnjeno, da stranke lahko kupijo, če hočejo, hkrati oboje, lahko pa tudi samo sladkor, kavno nadomestilo pa pozneje, in ie kdor ne kupi tega do 20. t. m., ga potem ne dobi več. Tega se splošno trgovci tudi drže, a so celo pri tem izjeme. Znani so slučaj, ko se v trgovini naravnost zahteva, da, ako kdo hoče dobiti sladkor, mora kupiti tudi kavni nadomestek, sicer ne dobi nič sladkorja. Če pa kavne nadomestka noče kupiti, mora trgovcu pustiti te karte. Vemo, zakaj to. Za sedaj naj prizadetim zadostuje ta opomin. Enake neurednosti se vrše vedno pri enih in istih trgovcih.

Ij Izplačevanje vojaških nastanitvenih pristojbin se zopet prične na mestnem magistratu v soboto, dne 16. marca 1918 v mestnem vojaškem nastanitvenem uradu (Mestni trg št. 27, III. nadst.) in sicer: za stranke, ki stanujejo v I. mestnem okraju (Poljanski okraj), v II. mestnem okraju (Mestni trg, Stari trg, Karlovska in Dolenjska cesta) in v III. mestnem okraju (Trnovo in Gradišče do Franca Jožefa ceste) v soboto, dne 16. marca; za ulice med Prešernovo ulico, Franca Jožefa cesto, Bleiweisovo cesto, Cesto na južni kolodvor in Miklošičevo cesto, ter za IV. mestni okraj (Št. Peterski okraj in Vodmat vzhodno od Miklošičeve ceste) v ponedeljek, 18. marca. Za Spodnjo Šiško in vse one, ki bi bili zadržani v navedenih dneh pa v sredo, dne 20. marca. Uradne ure izplačevanja so od 3. do pol 6. ure popoldne. Stranke se prosijo, da se natančno drže teh določb.

Ij Umrli so v Ljubljani: Eleonora Mohr, vdova sodnega zdravnika, 84 let. — Ivan Rulitz, c. kr. botanični vrtnar v pokoju, 86 let. — Marija Švelec, žena železniškega uslužbenca in posestnika, 41 let.

Ij Preklic dražbe. Na 13. t. m. določene dražbe radavske kobile št. 62 Sheraky na živinskem trgu v Ljubljani ne bo.

Ij Izgubila je včeraj neka dama veržico in koral z obeskom in sliko. Najditelj naj jo odda proti nagradi državni policiji.

Ij Zgubila se je v soboto zvečer črna boa od Turkove gostilne v Strelški ulici do Mestnega doma. Pošten najditelj naj jo proti nagradi odda v Turkovi gostilni.

Ljubljanska aprovizacija.

a Med za doječe in noseče matere se dobi v vojni prodajalni, Gosposka ulica. Nakazilo za med dobe matere v mestni posvetovalnici po sledečem redu: Na izkaznice št. 1 do 400 dne 14. marca, na izkaznice št. 401 do konca dne 15. marca, vsakokrat od 9. do 12. ure popoldne. Vsaka doječa in noseča mati dobi pol kilograma medu; kilogram medu stane 24 kron.

a Podpisi na krušnih izkaznicah. Opozorjamo stranke, da morajo krušne nakaznice biti odslej dalje podpisane. Ne podpisane krušne izkaznice se ne bodo uvaževale kot veljavne.

a Špeh za V. okraj št. 701 do konca. Stranke V. okraja z nakazili za mast št. 701 do konca prejmejo špeh v sredo, dne 13. t. m. popoldne na Poljanski cesti št. 15. Določen je tale red: od 12. do 1. ure št. 701 do 950, od 1. do 2. ure št. 951 do 1200, od 2. do pol 3. ure št. 1201 do konca. Vsaka oseba dobi četrt kilograma, kilogram stane 28 kron. Špeh je ogrski.

a Špeh za VI. okraj št. 1 do 250. Stranke VI. okraja z nakazili za mast št. 1 do 250 prejmejo špeh v sredo, dne 13. t. m. popoldne na Poljanski cesti št. 15 in sicer od pol 3. do pol 4. ure. Vsaka oseba dobi četrt kilograma, kilogram stane 28 kron. Špeh je ogrski.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Xidius. Stvar je preveč zastarela, da bi jo sedaj objavljali. — H. Z. Ne moremo priobčiti, zadeva preveč osebnega značaja.

Proda se štiri leta star

KONJ

težak in lep. Poizve se pri Al. Zormanu, Ljubljana, Stari trg 32.

50 jajčkov onemu, ki oskrbi novorojenčema za takoj ali za majev termin **stanovanje** v sredini mesta, obstoječe iz kuhinje in ene ali dveh sob. Ponudbe prosijo Fani Šlibar, Ljubljana, Dunajska cesta 17.

Hotel „Union“, Ljubljana

sprejme takoj v službo mladega

raznašalka.

Zamenjam nekaj zavetkov finega hercegovskega cigaretnega tobaka za pšenično moko.

Dam tri zavetke za 2 kilograma. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 827.

Proda se **nov gepelj**

za poljedelce po jako nizki ceni. Poizve se pri Franc Ravberju, Marije Terezije cesta št. 6, Ljubljana. 831

OBRABljENE čevljarske, mizarske, ključavničarske, kovaške **PILE** se sprejme v prenovitve. Kje, pove uprava Slovenca pod št. 808, ako se priloži znamka za odgovor. 808

Sprejme se takoj za stavbno podjetje

ženska moč

vajena vseh pisarniških del, natančna in hitra račničarka ter izurjena strojepiska. — Ponudbe na upravnisti »Slovenca« pod št. 739.

Proda se izborno

moško kolo

(pripravno za dirkanje) s torpedom, približno 11 kg težko, z izvrstno, skoraj še novo, pred vojsko nabavljeno pneumatiko. — Na ogled je v Spodnji Šiški, Celovška cesta 91, I. nadstropje, levo (v hiši g. Zormanu) od 3. do pol 5. ure. 836

Prostovoljna javna dražba.

vozov, kozolcev, šup in drugih premičnin se vrši v četrtek, dne 14. t. m., ob 8. uri zjutraj v bivši pivovarni Mengeš.

Kupci, ki se vabijo k tej prodaji, si stvari lahko ogledajo isti dan pol ure pred začetkom dražbe. 810

Restavracija „pri Maliču“

LJUBLJANA, nasproti glavne pošte.

Točijo se priznana dobra vina.

Za seje, shode in zborovanja na razpolago velika separatna soba.

Za mnogobrojni obisk se slavnemu občinstvu priporoča

velespoštovanjem

STANKO JESENKO.

Konjak

iz vin lastnega pridelka destilirani, pri slabostih vsled starosti in težkočah v želodcu že več stoletij sloveč kot krepijoča in ohranitev življenja. Razpošilja 10 let starega 4 politterske steklenice franko po pošti za 80 kron, mladega triletnega, čudovito učinkujočega kot bol lajšajoče vrbalo sredstvo pri trganju v udih. Francovo žganje, 4 politterske steklenice za 60 kron. Vino od 56 litrov naprej. Beli rizling po K 4'80 in rdeči burgundec po K 5'20 liter. 125

Benedikt Hertl,

graščak, grad Goliče, Konjice, Štajersko.

Zastonj dobi vsak na željo

moj glavni katalog ur, srebrnine, zlatnine in godbenih predmetov. Violine po K 14, 20, 25, n. više. Do bre harmonike po K 16, 25, 35 in 50; prvovrstne harmonike po K 70, 80, 100 in 120; trovrsne po K 180, 200, 240 in 280. Zamena dovoljena ali denar nazaj. Pošiljatev po povzetju ali predplačilu. Razpošiljalnica JAN KONRAD c. in kr. dvorni dobavitelj Most (Brüx) št. 1754, Češko.

Padel je v Italiji na Monte Sartica zadet od sovražnega izstrelka dne 16. decembra 1917 naš nad vse dragi sin, brat, svak in stric, gospod

Ciril Štrancar

četovodja pri nekem odelku strojnih pušk in bivši poslovodja kousumnega društva v Ložu na Notranjskem.

Tudi Tvoje življenje, predragi Ciril, je zahtevala domovina kot žrtev. V neizmerni bolesi nas tolaži zavest, da Tvoja kakor tudi stotisoč drugih Slovencev smrt ne more biti zastoni, temveč mora prinesiti srečo in svobodo Jugoslaviji. Počivaj sladko, zlata duša!

Ljubljana, dne 12. marca 1918.

Rodbina Štrancar

Planina pri Vipavi in Ljubljana.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom žalostno vest, da je naš preljubljeni edini sin in brat, gospod

Alojz Steh

dne 3. marca 1918, po dolgem bolehanju in prestanem mukopolnem trpljenju, previden s sv. zakramenti, v 29. letu svoje dobe, v vojaški bolnišnici v Kočevju, mirno zaspal v Gospodu ter bil pokopan na kočevskem pokopališču.

Sv. maše za blagor duše rajnega vojaka se bodo darovale v Zalogu. Ni mu bilo dano, da bi še enkrat videl svoje dobre starše in svojo drago sestro, katere je prisrčno ljubil.

Nepozabljeni Alojz, ni ti več vrnitve, a živeli boš v naših srcih vedno!

Zalog pri Nov. mestu, 4. marca 1918.

Franc in Marija Steh, stariši.

Marija Steh, sestra.

Gospodarska zveza naznanja žalostno vest, da je preminul njen dolgoletni in velezaslužni odbor-nik, gospod

Oroslav Bric

župan v Litiji

dne 10. marca 1918, ob 2. uri popoldne.

Pogreb se vrši v torek, dne 12. marca, ob 4. uri popoldne v Litiji.

Blagemu rajniku ohranimo časten spomin!

Ljubljana, dne 11. marca 1918.

Prvovrstna

restavracija v Ljubljani

se da v najem.

Oferte na upravo »Slov.« pod restavracija 839.

14letni deček, močan, poštenih staršev

išče mesta kot učenec

v mestu ali na deželi. Cenj. ponudbe se prosijo na upravo lista pod »učenec«.

Iščem

blago srce, gospico ali vdovo tudi z enim otrokom, toda s premoženjem. Sam sem zapučen in zelo ubog, 28 let star, srednje, lepe postave, železničar, sedaj na Laškem. Poročiti se želim takoj. Katera ima pogum me rešiti iz mojega obupnega stanja, naj piše na naslov: Jožko Mešnik, k. u. k. Heeresbahn, Betr. Komp. 17, vojna pošta št. 291. 837

LICITACIJA KONJ.

Pri vnovčevalnici za konje na Rakeku se vrši dne 16. in 30. marca 1918, vselej ob 10. uri popoldne licitacija konj, ki so potrebni do počitka.

K licitaciji se dopuste le taki ponudniki, ki se izkažejo kot poljedelci z legitimacijo, potrjeno od politične oblasti. 836

Služba

organista in cerkvenika

je razpisana v župniji Kotmaraves pri Celovcu. Nastop takoj. Lastno stanovanje in posestvo.

Srbečico

garje, lišaje in vsakovrstne kožne bolezni odstranja zanesljivo in naglo Bernsteinovo mazilo brez duha. Cena 3, 5 in 9 kron. Sem spadajoče Bernsteinovo milo 5 kron. — Izdeluje lekarnar Aleksander Gerö, Nagykörs 30, Ogrsko. 366